

Mál nr. 152/2021

**M og
V v/ ábyrgðartryggingar A.**

Ágreiningur um bótaskyldu vegna vatnstjóns.**Gögn.**

1. Málskot, móttakið 19.04.2021 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 17.05.2021 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 24. janúar 2021 hafi uppgötvast vatnstjón á sumarhúsi í eigu M, greinilega vegna frosts. A sé eigandi lagnarinnar og hafi um tíu árum áður skipt um kaldavatsleiðslur að húsinu. Þessi framkvæmd hafi verið á ábyrgð og að frumkvæði A en enginn annar hafi komið að þessum leiðslum. Húseignin sé eingöngu tengd köldu vatni og á hverju hausti hafi M tekið vatnið af húsinu, með því að skrúfa fyrir krana sem sé úti og annan krana inni í húsinu. Þegar M hafi komið í húsið hinn 24. janúar 2021 hafi komið í ljós að krani úti í brunni var ónýtur og mikið vatnstjón orðið á eigninni, en skápar og gólfefni og undirlag í tveimur herbergjum séu ónýt. Þá hafi vatn flætt út úr eldhússkáp þar sem hinn vatnskraninn var staðsettur. A hafi hafnað kröfunni án þess að líta á skemmdirnar, þar sem A telji engin mistök hafa átt sér stað af þeirra hálfu.

Í bréfi V til nefndarinnar er tekið fram að ekki liggi fyrir hvað hafi valdið umræddum leka, en samkvæmt upplýsingum frá A virðist hafa komið vatn inn í lokann og hann frostsprungið, en hugsanlega hafi útilokinn ekki verið tryggilega lokaður. Sönnunarbyrðin fyrir því að tjón M að sé að rekja til atvika sem A beri ábyrgð á hvíli á M. Þar sem ekki liggi fyrir hvað olli umræddu tjóni hafi ekki verið sýnt fram á að orsök þess sé á ábyrgð A. Þar sem ósannað sé að M hafi orðið fyrir tjóni sem rekja megi til saknæmrar háttsemi A er bótaskyldu hafnað.

Álit.

Af þeim gögnum sem liggja fyrir nefndinni má ráða að töluvert vatnstjón hafi uppgötvast á fasteign M hinn 24. janúar 2021. Hins vegar liggja ekki fyrir gögn er sýni nægilega fram á orsakir þess tjóns. Þannig liggur ekki fyrir hvort útilokinn hafi bilað eða gefið sig og þá hvað hafi valdið því, eða hvort tjónið megi rekja til þess að ekki hafi verið lokað fyrir hann með fullnægjandi hætti fyrir veturinn. Er þannig ekki sýnt fram á hvort, og þá með hvaða hætti, umrætt tjón megi rekja til framkvæmda A við leiðslur að húsinu fyrir um tíu árum, eða síðari athafna eða athafnaleysis A en ekki liggur neitt fyrir um að A hafi komið að framkvæmdum við lagnirnar frá því skipt var um þær. Í málum sem þessum hvílir það á tjónþola að sýna fram á að tjón hans megi rekja til atvika sem vátryggingartaki ber skaðabótaábyrgð á, þ.e. að tjónið megi rekja til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu vátryggingartaka, atvika eða aðstæðna sem hann beri ábyrgð á. Samkvæmt framansögðu hefur slík sönnun ekki tekist og er því óhjákvæmilegt að hafna kröfu M.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A, hjá V.

Reykjavík, 10. júní 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson, lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.